

Savetodavna komisija za ljudska prava

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Priština, KOSOVO

ОДЛУКА

Датум усвајања: 12. фебруар 2010. године

Предмет бр. 320/09

Кадри БАЉАЈ (у име Мона БАЉАЈА), Шабан ЦЕЉАДИНИ (у име Арбена ЦЕЉАДИНИЈА), Зенељ ЗЕМЕЉИ и Мустафа НЕРЈОВАЈ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на свом заседању одржаном 12. фебруара 2010. године, у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин Чинкин

г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменуту жалбу, поднету сходно члану 1.2 Уредбе УНМИК бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о установљењу Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ЧИЊЕНИЦЕ

1. Жалба је уложена против Административног наређења УНМИК-а бр. 2009/1, од 17. октобра 2009. године, за спровођење Уредбе УНМИК бр. 2006/12 о установљењу Саветодавне комисије за људска права.
2. Према својој преамбули, Административно наређење УНМИК бр. 2009/1 донето је “у циљу појашњења карактера и околности поступака за вођење јавних расправа и разматрања прихватљивости жалби од стране Саветодавне комисије за људска права и одређивања рокова за подношење жалби овој

комисији, с обзиром на умањену способност УНМИК-а да ефективно спроводи извршна овлашћења у свим оним областима из којих проистичу предмети жалби о повредама људских права”.

3. Административно наређење УНМИК-а бр. 2009/1 има шест чланова:

- Члан 1 (“Јавне расправе”) предвиђа да јавне расправе “морају да буду вођене на начин и у окружењу који омогућава да јасан осећај да поступак нема карактер супротстављања страна буде пренесен свим учесницима и широј јавности”, и прописује даља правила о вођењу и сврси расправе;

- Члан 2 (“Питање прихватљивости”) прописује да је испитивање питања прихватљивости могуће у било којој фази поступка. Овим чланом се још предвиђа да “свака жалба која је или може у будућности да постане предмет процеса или поступка УН поводом тужбених захтева трећих лица, на основу члана 7 измењене и допуњене Уредбе УНМИК бр. 2000/47 о статусу, привилегијама и имунитету КФОР-а и УНМИК-а и њиховог особља на Косову, од 18. августа 2000. године, сматра се неприхватљивом из разлога што су процес УН по тужбеном захтеву треће стране и поступак на основу члана 7 Уредбе бр. 2000/47 расположиви начини разматрања жалби сходно члану 3.1 Уредбе”. Члан 2 на крају предвиђа да коментари о меритуму наводне повреде људских права могу да буду изнети тек након што Комисија одлучи о прихватљивости жалбе; у случају да ново спорно питање о прихватљивости искрсне након што је жалба проглашена прихватљивом, Комисија је дужна да прекине своје већање о меритуму све док питање прихватљивости жалбе не буде изнова решено;

- Члан 3 (“Наименовање и оставка чланова Комисије”) предвиђа да председник Европског суда за људска права предложи “довољан број подобних кандидата ” за наименовање у Комисији. Уколико УНМИК не добије ниједан предлог или прими недовољан број предлога у року од месец дана, специјални представник генералног секретара (СПГС) може да изврши неопходна наименовања без траженог предлога, “након консултација са одговарајућим међународним органима за питања људских права”. Такође је прописано да у случају да један или више чланова Комисије поднесе оставку на свој положај, Комисија не може да доноси одлуке све док не буду извршена нова наименовања;

- Члан 4 (“Публикације Саветодавне комисије”) предвиђа да се “све публикације, објаве и саопштења за штампу Саветодавне комисије објављују посредством УНМИК Канцеларије портпарола и јавног информисања;

- Члан 5 (“Крајњи рок за подношење жалби”) прописује да је жалба неприхватљива ако је примљена након 31. марта 2010. године;

- Члан 6 (“Ступање на снагу”) предвиђа да Административно наређење УНМИК бр. 2009/1 ступа на снагу 17. октобра 2009. године и да важи за све жалбе које чекају на решавање пред Комисијом.

4. Жалиоци у предметном случају су жалиоци у још једном случају, предмет бр. 04/07, који је евидентиран 11. октобра 2007. године и чека решавање пред Комисијом. Комисија је тај предмет прогласила прихватљивим 6. јуна 2008.

године (Саветодавна комисија за људска права – у даљем тексту ХРАП – *Баљај и остали*, бр. 04/07, одлука од 6. јуна 2008. године). У фази поступка која се односи на меритум овог предмета, поднеском од 16. септембра 2008. године, који је додатно проширен 15. децембра 2008. године, 11. марта 2009. године, 1. јула 2009. и 11. августа 2009. године, СПГС је изнео приговор на прихватљивост жалбе на основу неисцрпености расположивих правних лекова. Према наводима СПГС-а, жалба је предмет преиспитивања које тренутно врши Ревизиони одбор УНМИК-а за тужбене захтеве, што је део процеса Уједињених нација који се води поводом тужбених захтева трећих страна. Жалиоци су одговорили да процес Уједињених нација по тужбеном захтеву треће стране не представља правни лек, и да је у сваком случају неделотворан.

5. Комисија је још увек разматрала то питање кад је 17. октобра 2009. године СПГС донео Административно наређење УНМИК-а бр. 2009/1.
6. Поднеском датираним на 30. октобар 2009. године, а примљеним 18. јануара 2010. године, СПГС је поновио, позивајући се сада на члан 2 Административног наређења УНМИК бр. 2009/1, да је жалба у предмету бр. 04/07 неприхватљива из разлога што је та иста жалба предмет процеса Уједињених нација по тужбеном захтеву треће стране на основу члана 7 Уредбе бр. 2000/47.
7. Комисија још није заузела став у вези са примедбом СПГС-а у предмету бр. 04/07. Како је претходно наведено, предмет бр. 04/07 још чека на решење пред Комисијом.

II. ЖАЛБЕ

8. Жалиоци тврде да је повређено њихово право на правично суђење загарантовано чланом 6.1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Према наводима жалилаца, Административно наређење 2009/1 “донето је са циљем да (1) поново отвори питање прихватљивости, (2) учини питање прихватљивости стално актуелним, (3) спречи Комисију да разматра меритум жалбе, (4) онемогући поступак суочавања супротстављених страна, у представи бр. 04/07, и (5) наруши независност и непристрасност Комисије”. Они наводе да је Административно наређење “очигледан покушај извршног органа, у овом случају СПГС-а, да уведе обавезујуће тумачење релевантног закона”, и да као такво представља “веома озбиљно кршење” права на правичну расправу.
9. Жалиоци јасно изјављују да “задржавају своје право да доказују да су одредбе Административног наређења 2009/01 *ултра вирес* и супротне утврђеним захтевима [Уредбе бр. 2006/12 од 23. марта 2006. године о установљењу Саветодавне комисије за људска права (у даљем тексту Уредба 2006/12)] ”.

III. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

10. Жалба је поднета 12. новембра 2009. године а евидентирана 20. новембра 2009. године. У поступку пред Комисијом, жалиоци су заступали г. Хаљим

Суљејмани, адвокат са Косова, и господа Пол Труп и Џад Бантинг, адвокати из Лондона.

11. Жалба је прослеђена СПГС-у 24. новембра 2009. године, ради коментара о прихватљивости. СПГС је одговорио коментаром од 14. децембра 2009. године.

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости утврђене члановима 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК бр. 2006/12.
13. Како Комисија сматра у одлуци ХРАП од 12. априла 2009. године у случају *Демировић* бр. 57/08 и у одлуци ХРАП од 23. маја 2009. године у случају *Јовановић* бр. 52/08, дискреционо је право СПГС-а да одреди поставке којима се регулише систем решавања жалби пред Комисијом, и Комисија нема надлежност да испитује усаглашеност законске основе сопственог рада са стандардима у области људских права.
14. Истина је да су у случају *Демировић* и у случају *Јовановић* жалбе биле уложене против Уредбе УНМИК 2006/12, док је у овом случају жалба уперена против Административног наређења за спровођење те Уредбе.
15. Чак и кад би се могло озбиљно довести у питање да ли СПГС има надлежност да мења неке од основних начела садржаних у Уредби УНМИК бр. 2006/12 доношењем административног наређења за њено “спровођење”, Комисија сматра да кад је реч о њеној надлежности није важно да ли су промене извршене на основу уредбе или административног наређења. Остаје чињеница да одредбе Административног наређења УНМИК-а бр. 2009/1 чине део основе за рад Комисије.
16. Комисија стога са жаљењем закључује да она нема надлежност да испитује жалбу.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
председавајући